

Fra: Sørensen Jan
Sendt: 8. oktober 2013 12:31
Til: 'Ole K'
Kopi: Jensen Carsten Stig; Bøe Per Christian
Emne: SV: 200703195 - Tokke-Vinjevassdraget høring

NVE-sak 200703195.

Viser til Deres e-post under datert 30. september med kommentarer og spørsmål ifm. revisjon av Tokke-Vinjereguleringen.

Ad pkt. 1:

Det er korrekt at reguleringstillatelsen i 1956 ble gitt som statsregulering. Konesjonsvilkår ble fastsatt ved kronprinsreg.res. 8. februar 1957.

Tillatelser til tilleggsregulering med tilhørende vilkår ble senere gitt ved kgl.res. av hhv. 17. juni 1960 og 26. juni 1964.

Ved OEDs brev den 30.8.2002 fikk Statkraft tillatelse til varig regulering, der vilkåret om revisjon også ble lagt inn som nytt punkt i tidligere vilkår.

I forbindelse med høring av revisjonssaker er det ikke vanlig prosedyre å legge frem bakgrunnsdokumenter for de opprinnelige konsesjonene.

Utgangspunktet for høringen er gjeldende tillatelse med tilhørende vilkår som er gjenstand for revisjon og som fremgår av revisjonsdokumentet.

Ad. pkt. 2:

Det er generelt store variasjoner når det gjelder vilkår (innhold og detaljeringsgrad) i eldre konsesjoner og det er derfor vanskelig å definere noen "normal" standard.

Konsesjonsbehandling og fastsettelse av vilkår har gjennomgått betydelige endringer over tid i takt med samfunnsutviklingen for øvrig. Siden 1970-80 tallet har det bl.a. vært økt fokus på miljøhensyn.

Dette er også bakgrunnen for etablering av revisjonsinstituttet som åpner for modernisering av vilkårene med 30 års mellomrom.

Både ved nye utbygginger og i revisjonssaker vil det bli innført såkalte "standardvilkår" (som er de samme for alle saker).

Standardvilkårene gir muligheter for å kunne pålegge ulike tiltak som ikke har konsekvenser for produksjonen, eks. terskler, fisketrappes, biotopforbedrende tiltak, tiltak av hensyn til friluftsliv m.v.

Når det gjelder vilkår om slipp av minstevannføring og magasinrestriksjoner fastsettes disse konkret i den enkelte sak på grunnlag av avveininger av miljøgevinst vs. konsekvenser for produksjonen.

Ved fastsettelse av vilkår tas det ikke hensyn til om konsesjonæren er en liten eller stor/dominerende aktør.

Ad. pkt.3

Generelt har det alltid vært gitt nødvendig ekspropriasjonstillatelse i forbindelse med tillatelse til større vassdragsreguleringer. Erstatninger for dette har normalt vært løst via skjønnetsinstituttet. Dette hører med andre ord hjemme i den privatrettslige sfæren. Vi kan derfor ikke se at de fremsatte momenter er aktuelle i revisjonssaken. Hvis De mener det er uregelmessigheter i denne retning, er dette en sak for partene å løse seg i mellom. Revisjon av vilkår i vassdragsreguleringer omfatter ikke

privatrettslige forhold og normalt heller ikke økonomiske vilkår som ikke kan knyttes direkte til miljøvilkårene.

Hilsen

Jan Sørensen
Sjefingeniør
Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE)
Telefon: 09575 eller direkte: 22959211
E-post: nve@nve.no eller direkte: jaso@nve.no
Web: www.nve.no

Fra: Ole K [<mailto:s1352890@combitel.no>]
Sendt: 30. september 2013 11:32
Til: Sørensen Jan
Kopi: Ole K
Emne: 200703195 - Tokke-Vinjevassdraget høring

Sak: 200703195 - Tokke-Vinjevassdraget høring

Viser til tidligere eposter hvor jeg etter forespørsel av 29.05.13 ble gitt utsettelse på høringsfristen og oversender her mine merknader. Beklager at dette har tatt tid, men informasjonen/dokumenter har vært vanskelig tilgjengelig. Jeg forstår at det også er/har vært et problem for kommunene og at de nå har fått ytterligere utsettelse med å avgi høringsuttalelse.

Ved forespørsel til NVE om gamle dokumenter (St.prp., Innst., Kgl.res. ol.) har det blitt klart at disse dokumenter idag ikke er tilgjengelig hos dere som nå er konsesjonsmyndighet. Da det synes grunnleggende å klargjøre hva som skal revideres - før en foretar revisjon, vil jeg be om at forholdene nedenfor blir avklart i det videre arbeid med saken.

1. Påstand: Etter søknad fra NVE v/hr.adv Lous, om utbygging av vassdraget, ble det 13.01.56 gitt tillatelse iht. vdrl §§147, 149 pkt. 1 og 2, 62, 104 pkt. 2 - 4 og 105. Da dette er statsregulering (ikke konsesjon etter vregl) ble det satt vilkår etter vdrl §106 om ferdsel/ fløting/ fiske/ regulering, jf §127. Kongen etter samtykke fra Stortinget fastsatte så 08.02.57 vilkår for statsregulering av vassdraget, jf. vregl §15 og vdrl §127. Stortinget/ Kongen fastsatte også seinere flere vilkår og manøvreringsreglement med grunnlag i tillatelse gitt 13.01.56, disse hadde alle teksten fra vedtaket 08.02.57 som utgangspunkt. Med bakgrunn i dette fremstår det å legge frem utklipp fra publikasjonen "Meddelte vassdragskonsesjoner" som egnet til nå å forlede forvaltningen/beslutningstakere til å tro at det er gitt konsesjon etter vregl. Reguleringen i Tokke/ Vinje etter vedtaket 13.01.56 var statsregulering med 60 års varighet fra 1957, hvor Stortinget er beslutningsmyndighet og det finnes derfor en rekke relevante dokumenter som ikke er fremlagt i saken som nå er til behandling. NVE har opplyst at en ikke har disse dokumentene og har følgelig heller ikke kunnskap om hva som fremkommer i disse forarbeidene/vedtakene.

Hvorfor er det ikke fremlagt kopi av originaldokumenter/-vedtak? Er det en formell mangel ved høringen at en ikke har fått gjøre seg kjent med grunnlaget for tiltakene i Tokke/Vinje? Hvordan er sammenhengen mellom vedtaket av 13.01.56 / øvrige resolusjoner (de som ikke er inntatt i dok. som er på høring) og fastsettingene av vilkår for statsreguleringen? Hvilke konsekvenser har slike sammenhenger idag og ifbm revisjonen?

2. Påstand: I Tokke/Vinje har det ikke vært foretatt "normal" konsesjonsbehandling iht. vregl. Den gang vilkårene ble fastsatt så man kun hen til grunnprinsippene i en utdatert vregl som, med noen enkelt unntak, ikke skulle anvendes på statsreguleringer. Landet var den gang så fattig at vi trengte å låne i Verdensbanken for å finansiere utbyggingen - det ble da trolig underkommunisert at en medvirkende årsak til at vilkårene ble gitt med 60-års gyldighet, var ønske om mulighet til å vinne tilbake kontroll hvis lånefinansieringen i utlandet skulle gi uforutsette konsekvenser. Allerede i 1956 gjorde Rauland kommune gjeldende at reguleringsbestemmelsene måtte revideres når vregl. ble endret. Dette kravet ble ikke imøtekommet og det er derfor grunnlag for å hevde at vilkårene i Tokke/Vinje har vært lempeligere enn "normal" standard fra et tidspunkt før NVE satte anlegga i drift. Dette har konsekvenser for natur/miljø, ferdsel, økonomi for reguleringskommunene mm.

Er det konkurransevridende i et kommersielt marked at en dominerende aktør drifter med mindre krevende betingelser enn andre? Hvordan begrunnes en slik mulig fordel/forskjellsbehandling? Skulle en ikke kunne forvente høyere krav til en dominerende aktør som kunne være et eksempel til etterfølgelse for andre? Vil det nå bli gitt vilkår iht. høyeste standard?

3. Påstand: Full utbygging av Tokke-/Vinjevassdraget med sidevassdrag ble akseptert som nødvendig og det ble derfor gitt tillatelse til ekspropriering av grunn og rettigheter mot å betale pålagte erstatninger. Staten v/NVE eksproprierte og fikk fravikelseskjennelse bl.a. ifbm. Podden(i Tokke) og vassdraget ned mot Botnedalsvatn. Da regulanten ønsket å påbegynne byggearbeider viste det seg at det ville bli tidkrevende å få lov da området var blitt regulert som LNF. Forventet saksbehandlingstid før endelig vedtak om evt. unntak i/omregulering av LNF-område kunne foreligge, ville være lenger enn hva en hadde tilgjengelig, jf. Statsråd 26.04.96 (obligatoriske vilkår i ubenyttede reguleringskonsesjoner gitt i medhold av Vassdragsreguleringsloven). Tiltaket ble derfor frafalt og regulanten stoppet utbetaling av løpende årlige erstatninger. Grunnloven §105 og EMK P1 art. 1 verner begge mot inngrep i eiendomsretten - ekspropriering i eksempel over var ikke nødvendige og det er heller ikke gitt full erstatning da utbetalingene er stoppet.

Har staten fortsatt rettighetene en fikk ved ekspropriasjon/fravikelseskjennelse eller falt alt bort og ble tilbakeført til opprinnelige eiere da regulanten unnlot å bygge/stoppet løpende erstatningsutbetalinger(som inngår i kommunens skattegrunnlag)? Hvem skal kommunen forholde seg til som grunneier/ rettighetshaver i området; opprinnelig grunneier/ Den norske stat som eksproprierte/ regulanten som har frafalt tiltaket? Hvordan gjennomføres en formell oppheving av Statens ekspropriering når den er iverksatt og utbetalinger av erstatninger pågår/er foretatt? Er ekspropriering i eksempel over i konflikt med grunnloven §105 og EMK P1 art. 1? Hvordan begrunnes dette? Vil det nå bli gjort

tiltak for å avlyse tinglysninger, evt. ved at det tinglyses at tidl. tinglysning(er) er å anse som nullitet?

Pga. manglende/vanskelig tilgang til originaldokumenter samt datidens lover/paragrafer og for å begrense tekstens lengde har jeg valgt en form med påstander/spørsmål som kan oppfattes som "spissing", det har ikke vært min hensikt.

Jeg imøteser deres avklaring/vurdering av forholdene som jeg har påpekt.

Vennlig hilsen
Ole Kr. Langås